

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2014/35/ESB

2016/EES/19/25

frá 26. febrúar 2014

um samræmingu laga aðildarríkjanna um að bjóða rafföng fram á markaði sem notuð eru innan ákveðinna spennumarka

(endurútgæfin) (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAGA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitni efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Gera ætti nokkrar breytingar á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/95/EB frá 12. desember 2006 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng sem notuð eru innan ákveðinna spennumarka ⁽³⁾. Fyrir skýrleika sakir ætti að endurútgæfa þá tilskipun.
- 2) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 765/2008 frá 9. júlí 2008 um kröfur varðandi faggildingu og markaðseftirlit í tengslum við markaðssetningu á vörum ⁽⁴⁾ er mælt fyrir um reglur varðandi faggildingu vegna samræmismatsstofa, um ramma fyrir markaðseftirlit með vörum og fyrir eftirlit með vörum frá þriðju löndum og þar er einnig mælt fyrir um almennar meginreglur varðandi CE-merki.
- 3) Í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 768/2008/EB frá 9. júlí 2008 um sameiginlegan ramma um markaðssetningu

á vörum ⁽⁵⁾ er mælt fyrir um sameiginlegar meginreglur og viðmiðunarákvæði sem á að beita í löggjöf sem bundin er við tiltekna geira til að fá samræmdan grunn að endurskoðun eða endurútgáfu þeirrar löggjafar. Því ætti að aðlaga tilskipun 2006/95/EB að þeirri ákvörðun.

- 4) Þessi tilskipun gildir um rafföng sem notuð eru innan ákveðinna spennumarka sem eru ný á markaði Sambandsins þegar þau eru sett á markað, þ.e.a.s. þau eru annaðhvort ný rafföng framleidd af framleiðanda með staðfestu í Sambandinu eða rafföng, hvort sem þau eru ný eða notuð, innflutt frá þriðja landi.
- 5) Tilskipun þessi gildir um hvers kyns afhendingu, þ.m.t. fjarsölu.
- 6) Rekstraraðilar ættu að bera ábyrgð á því að rafföng uppfylli kröfur þessarar tilskipunar, í samræmi við það hlutverk sem hver þeirra gegnir í aðfangakeðjunni, til að tryggja öfluga vernd sem varðar hagsmuni almennings, s.s. heilbrigði og öryggi manna, húsdýra og eigna, og tryggja sanngjarna samkeppni á markaði Sambandsins.
- 7) Allir rekstraraðilar, sem koma að aðfangakeðjunni og dreifingarferlinu, ættu að gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að þeir bjóði aðeins fram rafföng á markaðinum sem samræmast þessari tilskipun. Nauðsynlegt er að kveða á um skýra og hóflega dreifingu skuldbindinga sem samsvara hlutverki hvers rekstraraðila í aðfangakeðjunni og dreifingarferlinu.
- 8) Til að auðvelda samskipti milli rekstraraðila, markaðseftirlitsyfirvalda og neytenda ættu aðildarríkin að hvetja rekstraraðila til þess að setja upplýsingar um veffang til viðbótar við pósthfang.
- 9) Þar eð framleiðandinn býr yfir ítarlegri þekkingu á hönnunar- og framleiðsluferlinu er hann sá aðili sem hæfastur er til að framkvæma samræmismatsaðferðina. Samræmismatið ætti því áfram að vera skylda framleiðandans eingöngu. Í þessari tilskipun er engin samræmismatsaðferð sem krefst íhlutunar tilkynntrar stofu.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 96, 29.3.2014, bls. 357. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 46/2016 frá 18. mars 2016 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 181, 21.6.2012, bls. 105.

⁽²⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 5. febrúar 2014 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 20. febrúar 2014.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 374, 27.12.2006, bls. 10. Tilskipun 2006/95/EB er kerfisbinding á tilskipun ráðsins 73/23/EBE frá 19. febrúar 1973 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng sem notuð eru innan ákveðinna spennumarka (Stjtið. EB L 77, 26.3.1973, bls. 29).

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 218, 13.8.2008, bls. 30.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 218, 13.8.2008, bls. 82.

- 10) Nauðsynlegt er að tryggja að rafföng frá þriðju löndum, sem koma inn á markað Sambandsins, séu í samræmi við þessa tilskipun og einkum að framleiðendur hafi framkvæmt samræmismat á þessum rafföngum með viðeigandi matsaðferð. Því ætti að setja ákvæði um að innflytjendur eigi að ganga úr skugga um að rafföng, sem þeir setja á markað, séu í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar og að þeir setji ekki rafföng á markað sem uppfylla ekki slíkar kröfur eða hafa áhættu í för með sér. Einnig ætti að setja ákvæði um að innflytjendur eigi að ganga úr skugga um að samræmismat hafi verið framkvæmt og að merkingar á rafföngum og gögn, sem tekin eru saman af hálfu framleiðenda, séu aðgengileg lögbærum landsyfirvöldum til skoðunar.
- 11) Þegar innflytjendur setja raffang á markað ættu þeir að tilgreina á raffanginu nafn sitt, skráð viðskiptaheiti eða skráð vörumerki og heimilisfang þar sem hafa má samband við þá. Heimilt er að veita undanþágur ef stærð eða eðli raffangsins gerir ekki kleift að tilgreina nafn og heimilisfang. Þetta á einnig við um tilvik þar sem innflytjandinn yrði að opna umbúðirnar til að setja nafn sitt og heimilisfang á raffangið.
- 12) Dreifingaraðilinn býður rafföng fram á markaði eftir að framleiðandi eða innflytjandi setur þau á markað og hann ætti að gæta þess vandlega að tryggja að meðhöndlun hans á rafföngum hafi ekki neikvæð áhrif á að þessi rafföng uppfylli gildandi kröfur.
- 13) Rekstraraðili, sem annaðhvort setur raffang á markað undir eigin nafni eða vörumerki eða gerir breytingar á raffangi þannig að breytingarnar kunni að hafa áhrif á það hvort raffangið sé í samræmi við þessa tilskipun, ætti að teljast framleiðandinn og takast á hendur skyldur framleiðanda.
- 14) Þar sem dreifingaraðilar og innflytjendur eru nátengdir markaðinum ættu þeir að taka þátt í verkefnum er lúta að markaðseftirliti sem lögbær landsyfirvöld annast og ættu þeir að vera reiðubúnir til að taka virkan þátt og láta þessum yfirvöldum í té allar nauðsynlegar upplýsingar varðandi viðkomandi raffang.
- 15) Ef rekjanleiki raffangs er tryggður í allri aðfangakeðjunni stuðlar það að einfaldara og skilvirkara markaðseftirliti. Skilvirkt rekjanleikakerfi auðveldar markaðseftirlitsyfirvöldum það verkefni að rekja rekstraraðila sem bjóða fram rafföng á markaði sem ekki uppfylla kröfurnar. Þegar rekstraraðilar geyma þær upplýsingar sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun til að tilgreina aðra rekstraraðila ættu þeir ekki að þurfa að uppfæra slíkar upplýsingar, að því er varðar aðra rekstraraðila, sem hafa annaðhvort afhent þeim rafföng eða sem þeir hafa afhent rafföng.
- 16) Í þessari tilskipun ætti aðeins að tilgreina öryggismarkmið. Til að auðvelda mat á samræmi við þessi markmið er nauðsynlegt að kveða á um að fyrirframætlað samræmi hvað varðar rafföng, sem eru í samræmi við samhæfða staðla, sem eru samþykktir í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1025/2012 um evrópska stöðlun ⁽⁶⁾ í því skyni að setja fram ítarlegar tækniforskriftir fyrir þessi markmið.
- 17) Í reglugerð (ESB) nr. 1025/2012 er kveðið á um málsmeðferð vegna andmæla við samhæfðum stöðlum sem fullnægja ekki að öllu leyti þeim öryggismarkmiðum sem sett eru fram í þessari tilskipun.
- 18) Í samhæfðu stöðlunum sem eiga við þessa tilskipun ætti einnig að vera tekið tillit til sammings Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks ⁽⁷⁾.
- 19) Koma ætti á frjálsum flutningi raffanga sem ekki eru til samhæðir staðlar fyrir með því að beita öryggisákvæðum þeirra alþjóðlegu staðla sem Alþjóðaraftækninefndin hefur þegar sett eða með því að beita landsstöðlum.
- 20) Nauðsynlegt er að kveða á um samræmismatsaðferðir til að gera rekstraraðilum kleift að sýna fram á og lögbærum yfirvöldum kleift að tryggja að rafföng, sem boðin eru fram á markaði, séu í samræmi við öryggismarkmið. Í ákvörðun nr. 768/2008/EB er kveðið á um aðferðareiningar fyrir samræmismatsaðferðir, sem fela í sér mismunandi strangar aðferðir í samræmi við þá áhættu sem um er að ræða og það öryggisstig sem nauðsynlegt er. Til þess að tryggja samræmi milli einstakra geira og forðast að upp komi frávik við tiltekna aðstæður ætti að velja samræmismatsaðferðirnar úr þessum aðferðareiningum.
- 21) Framleiðendur ættu að útbúa ESB-samræmisýfirlýsingu til að veita upplýsingarnar, sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun, um að rafföng samrýmist þessari tilskipun og annarri viðeigandi samhæfingarlöggjöf Sambandsins.

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB L 316, 14.11.2012, bls. 12.

⁽⁷⁾ Samþykkt með ákvörðun ráðsins 2010/48/EB frá 26. nóvember 2009 um staðfestingu Evrópubandalagsins á samningi Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks (Stjtið. ESB L 23, 27.1.2010, bls. 35).

- 22) Til að tryggja greiðan aðgang að upplýsingum vegna markaðseftirlits ættu allar upplýsingarnar, sem nauðsynlegar eru til að tilgreina allar gildandi gerðir Sambandsins, að vera tiltækar í einni ESB-samræmisýfirlýsingu. Til þess að draga úr stjórnsýslubyrði rekstraraðila má þessi eina ESB-samræmisýfirlýsing vera í formi málsskjala sem samanstanda af viðeigandi einstökum samræmisýfirlýsingum.
- 23) CE-merkið, sem sýnir að raffang samrýmist tilskildum kröfum, er sýnileg niðurstaða af heilu samræmismatsferli í viðri merkingu. Almennar meginreglur um fyrirkomulag CE-merkisins eru settar fram í reglugerð (EB) nr. 765/2008. Í þessari tilskipun ætti að mæla fyrir um reglur sem gilda um áfestingu CE-merkisins.
- 24) Til þess að tryggja réttarvissu er nauðsynlegt að skýra að reglurnar um markaðseftirlit Sambandsins og eftirlit með vörum, sem koma inn á markað Sambandsins, sem kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 765/2008, gilda um rafföng. Þessi tilskipun ætti ekki að koma í veg fyrir að aðildarríkin velji hvaða lögbæru yfirvöld eigi að framkvæma þessi verkefni.
- 25) Aðildarríki ættu að gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að rafföng megi aðeins setja á markað ef þau stofna ekki heilbrigði og öryggi fólks í hættu þegar þau eru geymd á réttan hátt og þau notuð í fyrirhuguðum tilgangi eða við sæmilega fyrirsjáanleg notkunarskilyrði. Lita ætti svo á að rafföng samræmist ekki öryggismarkmiðum, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, eingöngu ef þau eru notuð við sæmilega fyrirsjáanleg skilyrði, þ.e.a.s. við notkun sem kann að leiða af löglegu og mannlegu atferli sem auðveldlega mátti sjá fyrir.
- 26) Í tilskipun 2006/95/EB er þegar kveðið á um verndarráðstafanaaðferð sem gildir aðeins ef upp kemur ágreiningur milli aðildarríkja varðandi ráðstafanir sem aðildarríki grípur til. Til að auka gagnsæi og stytta vinnslutíma er nauðsynlegt að bæta verndarráðstafanaaðferðina sem nú er til staðar í því skyni að gera hana skilvirkari og nýta þá sérþekkingu sem er að finna í aðildarríkjunum.
- 27) Bæta ætti við núverandi kerfi málsmeðferð þar sem hagsmunaaðilar eru upplýstir um fyrirhugaðar ráðstafanir að því er varðar rafföng sem skapa áhættu fyrir heilbrigði eða öryggi manna eða húsdýra eða eigna. Einnig ætti það að gera markaðseftirlitsyfirvöldum kleift, í samstarfi við viðkomandi rekstraraðila, að bregðast fyrir við að því er varðar slík rafföng.
- 28) Þegar aðildarríki og framkvæmdastjórnin eru sammála um að ráðstöfun af hálfu aðildarríkis sé réttmæt, ætti frekari hlutdeild framkvæmdastjórnarinnar ekki að vera nauðsynleg, nema unnt sé að rekja vanefndir til ágalla á samhæfðum staðli.
- 29) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessarar tilskipunar ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjana með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu⁽⁸⁾.
- 30) Beita ætti rannsóknarmálsmeðferðinni fyrir samþykkt framkvæmdargerða að því er tekur til raffanga, sem uppfylla kröfur en skapa áhættu fyrir heilbrigði eða öryggi manna, eða fyrir aðra þætti sem varða verndun almannahagsmuna.
- 31) Í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum, þegar brýna nauðsyn ber til, ætti framkvæmdastjórnin að samþykkja framkvæmdargerðir, sem öðlast gildi tafarlaust, að því er tekur til raffanga, sem uppfylla kröfur en skapa áhættu fyrir heilbrigði eða öryggi manna, eða húsdýra eða eigna.
- 32) Í samræmi við viðteknar venjur getur nefndin, sem skipuð er samkvæmt þessari tilskipun, haft gagnlegu hlutverki að gegna við rannsókn mála er varða beitingu þessarar tilskipunar, sem annaðhvort formaður hennar leggur fram eða fulltrúi aðildarríkis, í samræmi við málsmeðferðarreglur nefndarinnar.
- 33) Þegar mál, sem varða þessa tilskipun, önnur en mál, sem varða framkvæmd hennar eða brot á henni, eru til umræðu, þ.e. hjá sérfræðingahópi framkvæmdastjórnarinnar, ætti Evrópuþingið, miðað við núverandi venjur, að fá allar upplýsingar og skjöl og, eftir því sem við á, boð um að sitja slíka fundi.
- 34) Framkvæmdastjórnin ætti að ákvarða með framkvæmdargerðum og, vegna sérstaks eðlis þeirra, án þess að beita reglugerð (ESB) nr. 182/2011, hvort þær ráðstafanir sem aðildarríkin gera að því er varðar rafföng sem uppfylla ekki kröfurnar, séu réttlætanager eða ekki.
- 35) Aðildarríkin ættu að mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum gegn ákvæðum landslaga, sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun, og tryggja að þeim sé framfylgt. Viðurlögin, sem kveðið er á um, ættu að vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.

(8) Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13.

36) Nauðsynlegt er að kveða á um viðeigandi umbreytingarfyrirkomulag sem gerir kleift að rafföng, sem þegar hafa verið sett á markað, í samræmi við tilskipun 2006/95/EB fyrir gildistöku dag landsráðstafana til lögleiðingar á þessari tilskipun, verði boðin fram á markaði án þess að þurfa að uppfylla frekari vörurkröfur. Dreifingaraðilar ættu því að geta afhent rafföng, sem hafa verið sett á markað, nánar tiltekið birgðir sem eru þegar í dreifingarkeðjunni, fyrir gildistöku dag landsráðstafana til lögleiðingar á þessari tilskipun.

37) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar, þ.e. að tryggja að rafföng á markaði uppfylli öryggismarkmið, sem vernda heilbrigði og öryggi manna, og húsdýra og eigna, með öflugum hætti um leið og starfsemi innri markaðarins er tryggð, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs og áhrifa hennar, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná því markmiði.

38) Skyldan til að taka þessa tilskipun upp í landslög ætti að takmarkast við þau ákvæði þar sem gerð er efnisleg breyting í samanburði við fyrri tilskipun. Skyldan til að taka óbreyttu ákvæðin upp leiðir af fyrri tilskipuninni.

39) Þessi tilskipun ætti ekki að hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar þá fresti til að leiða tilskipanirnar í landslög og þann dag sem þær koma til framkvæmda, sem gefið er upp í V. viðauka.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Efni og gildissvið

Tilgangur þessarar tilskipunar er að tryggja að rafföng á markaði uppfylli kröfurnar, sem vernda heilbrigði og öryggi manna, og húsdýra og eigna, með öflugum hætti um leið og starfsemi innri markaðarins er tryggð.

Þessi tilskipun gildir um rafföng sem ætluð eru til notkunar við spennu milli 50 og 1000 V við riðstraum og milli 75 og 1500 V við jafnstraum, að undanskildum þeim búnaði og fyrirbærum sem talin eru upp í II. viðauka.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „að bjóða fram á markaði“: öll afhending raffanga til dreifingar eða til notkunar á markaði Sambandsins á meðan á viðskiptastarfsemi stendur, hvort sem það er gegn greiðslu eða án endurgjalds,
- 2) „setning á markað“: það að raffang er boðið fram í fyrsta sinn á markaði Sambandsins,
- 3) „framleiðandi“: einstaklingur eða lögaðili sem framleiðir rafföng eða lætur framleiða eða hanna rafföng og markaðssetur þann búnað undir sínu nafni eða vörumerki,
- 4) „viðurkenndur fulltrúi“: einstaklingur eða lögaðili með staðfestu í Sambandinu sem hefur skriflegt umboð frá framleiðandanum til að koma fram fyrir hans hönd í tengslum við tilgreind verkefni,
- 5) „innflytjandi“: einstaklingur eða lögaðili með staðfestu innan Sambandsins sem setur rafföng frá þriðja landi á markað í Sambandinu,
- 6) „dreifingaraðili“: einstaklingur eða lögaðili í aðfangakeðjunni, annar en framleiðandi eða innflytjandi, sem býður rafföng fram á markaði,
- 7) „rekstraraðilar“: framleiðandi, viðurkenndur fulltrúi, innflytjandi og dreifingaraðili,
- 8) „tækniforskrift“: skjal þar sem mælt er fyrir um tæknikröfur sem raffang þarf að uppfylla,
- 9) „samhæfður staðall“: samhæfður staðall eins og hann er skilgreindur í c-lið 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012,
- 10) „samræmismat“: ferli sem sýnir fram á hvort öryggismarkmiðin fyrir rafföng, sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka, hafi verið uppfyllt,
- 11) „innköllun“: hvers konar ráðstöfun sem miðar að því að raffangi, sem þegar er aðgengilegt endanlegum notanda, sé skilað til baka,

- 12) „vara tekin af markaði“: hvers konar ráðstöfun sem miðar að því að koma í veg fyrir að raffang í aðfangakeðjunni sé boðið fram á markaði,
- 13) „samhæfingarlöggjöf Sambandsins“: öll löggjöf Sambandsins þar sem skilyrði fyrir markaðssetningu á vörum eru samræmd,
- 14) „CE-merkið“: merki þar sem framleiðandinn tilgreinir að raffangið sé í samræmi við gildandi kröfur sem settar eru fram í samhæfingarlöggjöf Sambandsins, þar sem kveðið er á um áfestingu merkisins.

3. gr.

Að bjóða fram á markaði og öryggismarkmið

Raffang má aðeins bjóða fram á markaði Sambandsins hafi góðum, verkfræðilegum starfsvenjum verið fylgt við smíði þess í samræmi við gildandi öryggisákvæði í Sambandinu og það stofni ekki heilsu og öryggi manna og húsdýra eða eigna í hættu þegar það er rétt upp sett, því við haldið og það notað með þeim hætti sem til er ætlast.

Helstu þættir öryggismarkmiðanna eru taldir upp í I. viðauka.

4. gr.

Frjáls flutningur

Aðildarríkin mega ekki, hvað varðar atriðin sem fjallað er um í þessari tilskipun, hindra að raffang, sem fullnægir ákvæðum þessarar tilskipunar, verði boðið fram á markaði.

5. gr.

Afhending rafmagns

Aðildarríkin skulu tryggja að rafveitur geri ekki strangari öryggiskröfur til raffanga en öryggismarkmiðin, sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka, þegar um er að ræða tengingu við dreifikerfið eða afhendingu rafmagns til notenda raffanga.

2. KAFLI

SKYLDUR REKSTRARAÐILA

6. gr.

Skyldur framleiðenda

1. Þegar framleiðendur setja raffang á markað skulu þeir sjá til þess að það hafi verið hannað og framleitt í samræmi við öryggismarkmiðin, sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka.

2. Framleiðendur skulu útbúa tæknigögnin sem um getur í III. viðauka og framkvæma eða láta framkvæma samræmismatsaðferðina sem um getur í III. viðauka.

Efsýnt hefur verið fram á að raffang uppfylli öryggismarkmiðin, sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka, með samræmismatsaðferðinni sem um getur í fyrstu undirgrein skulu framleiðendur gera ESB-samræmisýfirlýsingu og festa CE-merkið á.

3. Framleiðendur skulu varðveita tæknigögnin sem um getur í III. viðauka og ESB-samræmisýfirlýsingu á tíu ár eftir að raffang hefur verið sett á markað.

4. Framleiðendur skulu tryggja að aðferðir séu til staðar til að raðframleiðsla haldist í samræmi við þessa tilskipun. Taka skal fullnægjandi tillit til breytinga á hönnun eða eiginleikum vöru og breytinga á samhæfðum stöðlum sem um getur í 12. gr., þeim alþjóðlegu stöðlum eða landsstöðlum sem um getur í 13. og 14. gr. eða öðrum tækniforskriftum sem lýst er yfir að samræmi raffangs miðist við.

Ef það telst viðeigandi með tilliti til áhættu, sem stafar af raffangi, skulu framleiðendur, í því skyni að vernda heilbrigði og öryggi neytenda, framkvæma úrtaksprófun á rafföngum sem boðin eru fram á markaði, rannsaka og, ef nauðsyn krefur, halda skrá yfir kvartanir, yfir rafföng sem uppfylla ekki kröfur og yfir innköllun raffanga og veita dreifingaraðilum upplýsingar um alla slíka vöktun.

5. Framleiðendur skulu tryggja að á raffangi sem þeir hafa sett á markað sé gerðar-, framleiðslueiningar- eða raðnúmer eða annað sem gerir kleift að bera kennsl á raffangið eða, ef það er ekki hægt vegna stærðar eða eðlis raffangs, að tilskildar upplýsingar séu veittar á umbúðunum eða í skjali sem fylgir raffanginu.

6. Framleiðendur skulu skrá á raffangið nafn sitt, skráð viðskiptaheiti eða skráð vörumerki og heimilisfang þar sem hafa má samband við þá eða, ef það er ekki mögulegt, á umbúðirnar eða í skjal sem fylgir raffanginu. Heimilisfangið skal tilgreina einn stað þar sem hægt er að hafa samband við framleiðandann. Samskiptaupplýsingarnar skulu vera á tungumáli sem er auðskiljanlegt fyrir endanlega notendur og markaðseftirlitsfirvöld.

7. Framleiðendur skulu tryggja að raffanginu fylgi leiðbeiningar og upplýsingar um öryggismál á tungumáli, sem er auðskiljanlegt fyrir neytendur og aðra endanlega notendur og sem hlutaðeigandi aðildarríki ákveður. Slíkar leiðbeiningar og upplýsingar um öryggismál, sem og hvers kyns merkingar, skulu vera skýrar, skiljanlegar og greinilegar.

8. Framleiðendur sem telja eða hafa ástæðu til að ætla að raffang sem þeir hafa sett á markað samrýmist ekki þessari tilskipun skulu tafarlaust gera þær ráðstafanir til úrbóta sem eru nauðsynlegar til að raffangið samrýmist kröfum, til að taka það af markaði eða innkalla það, ef við á. Ef áhætta stafar af raffanginu skulu framleiðendur enn fremur tafarlaust upplýsa lögbær landsyfirvöld aðildarríkjanna þar sem raffangið var boðið fram á markaði þar um, einkum um tilvik þar sem ekki er farið að ákvæðum og um allar ráðstafanir sem gerðar eru til úrbóta.

9. Framleiðendur skulu, á grundvelli rökstuddrar beiðni frá lögbæru landsyfirvaldi, afhenda yfirvaldinu allar upplýsingar og skjöl, á pappír eða rafrænu formi, sem nauðsynleg eru til að sýna fram á að raffangið samrýmist þessari tilskipun, á tungumáli sem það yfirvald hefur á valdi sínu. Þeir skulu hafa samvinnu við þetta yfirvald, að beiðni þess, að því er varðar allar aðgerðir sem beitt er til að útiloka áhættu sem stafar af rafföngum sem þeir hafa sett á markað.

7. gr.

Viðurkenndir fulltrúar

1. Framleiðanda er heimilt að tilnefna viðurkenndan fulltrúa með skriflegu umboði.

Skyldurnar, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 6. gr., og sú skylda að útbúa tæknigögn, sem um getur í 2. mgr. 6. gr., skulu ekki vera hluti af umboði viðurkennda fulltrúans.

2. Viðurkenndur fulltrúi skal inna af hendi þau verkefni sem tilgreind eru í umboðinu frá framleiðandanum. Umboðið skal a.m.k. gefa viðurkennda fulltrúanum heimild til:

- a) að varðveita ESB-samræmisyfirlýsinguna og tæknigögnin svo þau séu tiltæk fyrir landsbundin markaðseftirlitsyfirvöld í tíu ár eftir að raffangið hefur verið sett á markað,
- b) að afhenda, á grundvelli rökstuddrar beiðni frá lögbæru landsyfirvaldi, því yfirvaldi allar upplýsingar og skjöl sem nauðsynleg eru til að sýna fram á samræmi raffangs,
- c) að hafa samvinnu við lögbær landsyfirvöld, að beiðni þeirra, að því er varðar allar aðgerðir sem beitt er til að útiloka áhættu sem stafar af raffangi sem fellur undir umboð viðurkennds fulltrúa.

8. gr.

Skyldur innflytjenda

1. Innflytjendur skulu aðeins setja rafföng sem uppfylla kröfur á markað.

2. Áður en raffang er sett á markað skulu innflytjendur tryggja að framleiðandi hafi unnið samræmismat með viðeigandi aðferð. Þeir skulu tryggja að framleiðandinn hafi útbúið tæknigögn, að raffangið beri CE-merki og að því fylgi þau skjöl sem krafist er og að framleiðandinn hafi uppfyllt kröfurnar sem settar eru fram í 5. og 6. mgr. 6. gr.

Ef innflytjandi telur eða hefur ástæðu til að ætla að raffang sé ekki í samræmi við öryggismarkmiðin, sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka, skal hann ekki setja raffangið á markað fyrr en það hefur verið fært til samræmis við kröfur. Ef áhætta stafar af raffanginu skal innflytjandi enn fremur upplýsa framleiðandann og markaðseftirlitsyfirvöld þar um.

3. Innflytjendur skulu skrá á raffangið nafn sitt, skráð viðskiptaheiti eða skráð vörumerki og heimilisfang þar sem hafa má samband við þá eða, ef það er ekki mögulegt, á umbúðirnar eða í skjal sem fylgir raffanginu. Samskiptaupplýsingarnar skulu vera á tungumáli sem er auðskiljanlegt fyrir endanlega notendur og markaðseftirlitsyfirvöld.

4. Innflytjendur skulu tryggja að raffanginu fylgi leiðbeiningar og upplýsingar um öryggismál á tungumáli, sem er auðskiljanlegt fyrir neytendur og aðra endanlega notendur og sem hlutaðeigandi aðildarríki ákveður.

5. Innflytjendur skulu sjá til þess að á meðan tiltekið raffang er á þeirra ábyrgð tefli geymslu- eða flutningsskilyrði ekki í tvísýnu samræmi þess við öryggismarkmiðin, sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka.

6. Ef það telst viðeigandi með tilliti til áhættu sem stafar af raffangi skulu innflytjendur, í því skyni að vernda heilbrigði og öryggi neytenda, framkvæma úrtaksprófun á rafföngum sem boðin eru fram á markaði, rannsaka og, ef nauðsyn krefur, halda skrá yfir kvartanir, rafföng sem uppfylla ekki kröfur og innköllun raffanga og veita dreifingaraðilum upplýsingar um alla slíka vöktun.

7. Innflytjendur sem telja eða hafa ástæðu til að ætla að raffang sem þeir hafa sett á markað samrýmist ekki þessari tilskipun skulu tafarlaust gera þær ráðstafanir til úrbóta sem eru nauðsynlegar til að raffangið samrýmist kröfum, til að taka það af markaði eða innkalla það, ef við á. Ef áhætta stafar af raffanginu skulu innflytjendur enn fremur tafarlaust upplýsa lögbær landsyfirvöld aðildarríkjanna þar sem raffangið var boðið fram á markaði þar um, einkum um tilvik þar sem ekki er farið að ákvæðum og um allar ráðstafanir sem gerðar eru til úrbóta.

8. Innflytjendur skulu varðveita afrit af ESB-samræmis-yfirlýsingunni í tíu ár eftir að raffangið hefur verið sett á markað og hafa tiltæka fyrir markaðseftirlitsyfirvöld og tryggja að þessi yfirvöld geti haft aðgang að tæknigögnunum, sé þess óskað.

9. Innflytjendur skulu, á grundvelli rökstuddrar beiðni frá lögbæru landsyfirvaldi, afhenda yfirvaldinu allar upplýsingar og skjöl, á pappír eða á rafrænu formi, sem nauðsynleg eru til að sýna fram á að raffang uppfylli kröfur, á tungumáli sem það yfirvald hefur á valdi sínu. Þeir skulu hafa samvinnu við þetta yfirvald, að beiðni þess, að því er varðar allar aðgerðir sem beitt er til að útiloka áhættu sem stafar af rafföngum sem þeir hafa sett á markað.

9. gr.

Skyldur dreifingaraðila

1. Þegar dreifingaraðilar bjóða raffang fram á markaði skulu þeir gæta þess vandlega að það sé í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar.

2. Áður en dreifingaraðilar bjóða raffang fram á markaði skulu þeir staðfesta að raffangið beri CE-merkið, að því fylgi þau skjöl sem krafist er og einnig leiðbeiningar og upplýsingar um öryggismál á tungumáli sem er auðskiljanlegt fyrir neytendur og aðra endanlega notendur í aðildarríkinu þar sem bjóða á raffangið fram á markaði og að framleiðandinn og innflytjandinn hafi uppfyllt kröfurnar sem settar eru fram í 5. og 6. mgr. 6. gr. annars vegar og 3. mgr. 8. gr. hins vegar.

Ef dreifingaraðili telur eða hefur ástæðu til að ætla að raffang sé ekki í samræmi við öryggismarkmiðin, sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka, skal hann ekki bjóða raffangið fram á markaði fyrr en það hefur verið fært til samræmis við kröfur. Ef áhætta stafar af raffangi skal dreifingaraðilinn enn fremur upplýsa framleiðandann eða innflytjandann, ásamt markaðseftirlitsyfirvöldum, þar um.

3. Dreifingaraðilar skulu sjá til þess að á meðan tiltekið raffang er á þeirra ábyrgð tefli geymslu- eða flutningsskilyrði ekki í tvísýnu samræmi þess við öryggismarkmiðin, sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka.

4. Dreifingaraðilar, sem telja eða hafa ástæðu til að ætla að raffang, sem þeir hafa boðið fram á markaði, sé ekki í samræmi við þessa tilskipun, skulu ganga úr skugga um að gerðar séu ráðstafanir til úrbóta, sem nauðsynlegar eru, til að færa raffangið til samræmis, til að taka það af markaði eða innkalla, ef við á. Ef áhætta stafar af raffanginu skulu dreifingaraðilar enn fremur tafarlaust upplýsa lögbær landsyfirvöld aðildarríkjanna þar sem

raffangið var boðið fram á markaði þar um, einkum um tilvik þar sem ekki er farið að ákvæðum og um allar ráðstafanir sem gerðar eru til úrbóta.

5. Dreifingaraðilar skulu, á grundvelli rökstuddrar beiðni frá lögbæru landsyfirvaldi, afhenda yfirvaldinu allar upplýsingar og skjöl, á pappír eða á rafrænu formi, sem nauðsynleg eru til að sýna fram á samræmi raffangsins. Þeir skulu hafa samvinnu við þetta yfirvald, að beiðni þess, að því er varðar allar aðgerðir sem beitt er til að útiloka áhættu sem stafar af rafföngum sem þeir hafa boðið fram á markaði.

10. gr.

Tilvik þar sem skyldur framleiðenda gilda um innflytjendur og dreifingaraðila

Í skilningi þessarar tilskipunar telst innflytjandi eða dreifingaraðili vera framleiðandi og skal hann gegna sömu skyldum og framleiðandi skv. 6. gr. þegar hann setur raffang á markað undir eigin nafni eða eigin vörumerki eða gerir breytingar á raffangi, sem þegar hefur verið sett á markað, þannig að breytingarnar kunni að hafa áhrif á það hvort raffangið uppfylli kröfur þessarar tilskipunar.

11. gr.

Rekstraraðilar tilgreindir

Rekstraraðilar skulu, samkvæmt beiðni, greina markaðseftirlitsyfirvöldum frá eftirfarandi aðilum:

- a) öllum rekstraraðilum sem hafa afhent þeim raffang,
- b) öllum rekstraraðilum sem þeir hafa afhent raffang.

Rekstraraðilar skulu geta lagt fram upplýsingarnar sem um getur í fyrstu málsgrein í tíu ár eftir að þeim hefur verið afhent raffang og í tíu ár eftir að þeir hafa afhent raffang.

3. KAFLI

SAMRÆMI RAFFANGS

12. gr.

Fyrirframætlað samræmi á grundvelli samhæfðra staðla

Ætla skal fyrirfram að raffang, sem er í samræmi við samhæfða staðla eða hluta þeirra og tilvísunarnúmer í þá hefur verið birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*, samræmist öryggismarkmiðunum, sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka, og sem falla undir þessa staðla eða hluta þeirra.

*13. gr.***Fyrirframætlað samræmi á grundvelli alþjóðlegra staðla**

1. Ef ekki er búið að semja og birta samhæfðu staðlana sem um getur í 12. gr. skulu aðildarríkin gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að lögbær stjórnvöld líti svo á, í samræmi við 3. gr. um það að bjóða fram á markaði eða 4. gr. um frjálsa flutninga, að rafföng uppfylli einnig öryggismarkmiðin sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka ef þau uppfylla öryggisákvæði þeirra alþjóðlegra staðla sem Alþjóðaraftækninefndin (IEC) hefur sett og birt hafa verið með þeim hætti sem kveðið er á um í 2. og 3. mgr. þessarar greinar.

2. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna aðildarríkjunum um öryggisákvæðin sem um getur í 1. mgr. Framkvæmdastjórnin tiltekur, eftir að hafa ráðfært sig við aðildarríkin, þau öryggisákvæði og einkum og sér í lagi þau afbrigði sem hún mælist til að séu birt.

3. Aðildarríkin skulu innan þriggja mánaða upplýsa framkvæmdastjórnina um öll andmæli sem þau kunna að hafa fram að færa gegn þeim öryggisákvæðum sem tilkynnt var um í samræmi við 2. mgr. og tiltaka þær öryggisástæður sem mæla gegn því að ákvæðin séu viðurkennd.

Í upplýsingaskyni skal birta tilvísanir í þau öryggisákvæði sem engin andmæli hafa vakið í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

*14. gr.***Fyrirframætlað samræmi á grundvelli landsstaðla**

Ef ekki er búið að semja og birta samhæfðu staðlana sem um getur í 12. gr. og ekki búið að birta alþjóðlegu staðlana sem um getur í 13. gr. skulu aðildarríkin gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að lögbær stjórnvöld líti svo á, í samræmi við 3. gr. um það að bjóða fram á markaði eða 4. gr. um frjálsa flutninga, að rafföng uppfylli einnig öryggismarkmiðin sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka ef þau eru framleidd í samræmi við öryggisákvæði þeirra staðla sem gilda í aðildarríki framleiðandans og ef þau tryggja samsvarandi öryggisstig og krafist er á yfirráðasvæði þeirra.

*15. gr.***ESB-samræmisfirlýsing**

1. ESB-samræmisfirlýsingin skal vera yfirlýsing um að sýnt hafi verið fram á að öryggismarkmiðin sem um getur í 3. gr. og sett eru fram í I. viðauka, hafi verið uppfyllt.

2. ESB-samræmisfirlýsingin skal byggð upp eins og fyrirmyndin, sem sett er fram í IV. viðauka, og innihalda þá þætti sem tilgreindir eru í aðferðareiningu A í III. viðauka og skal stöðugt uppfærð. Hún skal vera þýdd á það eða þau tungumál sem aðildarríkið, þar sem raffangið er sett á markað eða boðið fram á markaði, gerir kröfu um.

3. Þegar raffang fellur undir fleiri en eina gerð Sambandsins þar sem krafist er ESB-samræmisfirlýsingar, skal gera eina ESB-samræmisfirlýsingu að því er varðar allar slíkar gerðir Sambandsins. Í þeirri yfirlýsingu skal tilgreina viðkomandi gerðir Sambandsins, þ.m.t. tilvísanir í birtingu þeirra.

4. Með samningu ESB-samræmisfirlýsingar skal framleiðandinn taka á sig ábyrgð á að raffangið samrýmist kröfunum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

*16. gr.***Almennar meginreglur um CE-merkið**

Um CE-merkið skulu gilda almennu meginreglurnar sem settar eru fram í 30. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008.

*17. gr.***Reglur og skilyrði fyrir áfestingu CE-merkisins**

1. Festa skal CE-merkið á raffangið eða merkiplötu þess þannig að það sé sýnilegt, læsilegt og óafmáanlegt. Ef því verður ekki komið við eða það er ástæðulaust vegna eðlis raffangsins skal festa merkið á umbúðir eða fylgiskjöl.

2. CE-merkið skal fest á áður en raffangið er sett á markað.

3. Aðildarríkin skulu byggja á fyrirliggjandi kerfum til að tryggja að reglunum um notkun CE-merkisins sé rétt framfylgt og grípa til viðeigandi ráðstafana ef um óviðeigandi notkun á merkinu er að ræða.

4. KAFLI

**MARKAÐSEFTIRLIT EVRÓPUSAMBANDSINS,
EFTIRLIT MEÐ RAFFÖNGUM SEM KOMA
INN Á MARKAÐ SAMBANDSINS OG
VERNDARRÁÐSTAFANAMEÐFERÐ SAMBANDSINS**

*18. gr.***Markaðseftirlit Evrópusambandsins og eftirlit með rafföngum sem koma inn á markað Sambandsins**

Ákvæði 3. mgr. 15. gr. og 16. til 29. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008 gilda um rafföng.

19. gr.

Málsmeðferð sem á við um rafföng sem áhætta stafar af á landsvísu

1. Ef markaðseftirlitsyfirvöld í einu aðildarríki hafa nægilegar ástæður til að ætla að rafföng, sem falla undir þessa tilskipun, hafi í för með sér alvarlega áhættu fyrir heilbrigði eða öryggi fólks eða húsdýra, eða eignir, skulu þau framkvæma mat á viðkomandi raffangi sem tekur til allra krafna sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Viðkomandi rekstraraðilar skulu í þessum tilgangi hafa samvinnu við markaðseftirlitsyfirvöld eins og nauðsyn krefur.

Ef markaðseftirlitsyfirvöld komast að þeirri niðurstöðu á meðan matið, sem um getur í fyrstu undirgrein, fer fram að raffangið uppfyllir ekki kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun skulu þau án tafar krefjast þess að viðkomandi rekstraraðili gripi til allra viðeigandi aðgerða til úrbóta til að raffangið uppfylli þessar kröfur, taki raffangið af markaði eða innkalli það innan hæfilegs frests, sem yfirvöld mæla fyrir um miðað við eðli áhættunnar.

Ákvæði 21. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008 skulu gilda að því er varðar þær ráðstafanir sem um getur í annarri undirgrein þessarar málsgreinar.

2. Ef markaðseftirlitsyfirvöld telja að þau tilvik þar sem ekki er farið að ákvæðum einskorðist ekki við þeirra yfirráðasvæði skulu þau upplýsa framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin um niðurstöður matsins og um aðgerðirnar sem þau hafa krafist að rekstraraðilinn gripi til.

3. Rekstraraðilinn skal tryggja að gripið sé til allra viðeigandi aðgerða til úrbóta að því er varðar viðkomandi rafföng sem hann hefur boðið fram á markaði í gervöllu Sambandinu.

4. Ef viðkomandi rekstraraðili gripur ekki til fullnægjandi aðgerða til úrbóta innan þess frests sem um getur í annarri undirgrein 1. liðar skulu markaðseftirlitsyfirvöld gera allar viðeigandi bráðabirgðaráðstafanir til að banna eða takmarka að raffangið sé boðið fram á markaði í heimalandi þeirra, taka raffangið af þeim markaði eða innkalla það.

Markaðseftirlitsyfirvöld skulu án tafar tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um þessar ráðstafanir.

5. Í upplýsingunum, sem um getur í annarri undirgrein 4. mgr., skulu koma fram allar tiltækar upplýsingar, einkum

gögn sem eru nauðsynleg til að sanngreina raffangið sem ekki uppfyllir kröfurnar, uppruna raffangs, eðli meintra tilvika þar sem ekki var farið að ákvæðum og áhættunnar sem því fylgir, eðli og gildistíma landsbundinna ráðstafana sem gerðar hafa verið, ásamt rökstuðningi viðkomandi rekstraraðila. Einkum skulu markaðseftirlitsyfirvöld geta þess hvort ekki sé farið að ákvæðum:

a) sökum þess að raffangið uppfyllir ekki öryggismarkmiðin, sem um getur í 3. gr. og sett eru fram I. viðauka, sem tengjast heilbrigði eða öryggi manna eða húsdýra, eða eigna, eða

b) sökum þess að annmarkar eru á samhæfðu stöðlunum sem um getur í 12. gr. eða á alþjóðlegu stöðlunum eða landsstöðlunum sem um getur í 13. og 14. gr. og sem eru grundvöllur fyrir fyrirframætluðu samþykki.

6. Aðildarríki, önnur en það aðildarríki sem hefur frumkvæði að málsmeðferðinni samkvæmt þessari grein, skulu án tafar upplýsa framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin um allar samþykktar ráðstafanir og allar viðbótarupplýsingar sem þau hafa yfir að ráða að því er varðar viðkomandi raffang sem ekki uppfyllir kröfur og, komi upp ágreiningur um samþykktar ráðstöfun aðildarríkis, um andmæli sín.

7. Ef aðildarríki eða framkvæmdastjórnin hefur ekki hreyft andmælum innan þriggja mánaða frá viðtöku upplýsinganna, sem um getur í annarri undirgrein 4. mgr., að því er varðar bráðabirgðaráðstöfun sem aðildarríki hefur gert, skal sú ráðstöfun teljast réttlæt看leg.

8. Aðildarríki skulu tryggja að viðeigandi takmarkandi ráðstafanir séu gerðar vegna raffangsins sem um er að ræða, t.d. að taka raffangið án tafar af markaði.

20. gr.

Verndarráðstafanameðferð Sambandsins

1. Ef við lok málsmeðferðarinnar, sem sett er fram í 3. og 4. mgr. 19. gr., andmælum er hreyft við ráðstöfun, sem aðildarríki gerir, eða ef framkvæmdastjórnin telur að ráðstöfun aðildarríkis stríði gegn löggjöf Sambandsins skal framkvæmdastjórnin án tafar hefja viðræður við aðildarríkin og viðkomandi rekstraraðila og leggja mat á ráðstöfun aðildarríkis. Á grundvelli niðurstaðna þessa mats skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerð til að ákveða hvort ráðstöfun aðildarríkisins sé réttlæt看leg eða ekki.

Framkvæmdastjórnin skal beina ákvörðun sinni til allra aðildarríkja og skal þegar í stað veita þeim og viðkomandi rekstraraðila eða rekstraraðilum upplýsingar þar um.

2. Teljist ráðstöfun aðildarríkis réttlæt看leg skulu öll aðildarríki gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að raffang, sem ekki uppfyllir kröfur, sé tekið af markaði þeirra og tilkynna framkvæmdastjórninni um það. Teljist ráðstöfun aðildarríkis ekki réttlæt看leg skal hlutaðeigandi aðildarríki afturkalla ráðstöfunina.

3. Ef ráðstöfun aðildarríkis telst réttlæt看leg og raffangið telst ekki uppfylla kröfur sökum annmarka í samhæfðu stöðlunum, sem um getur í b-lið 5. mgr. 19. gr. þessarar tilskipunar, skal framkvæmdastjórnin beita málsmeðferðinni sem kveðið er á um í 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012.

21. gr.

Rafföng sem uppfylla kröfur en áhætta stafar af

1. Ef aðildarríki kemst að þeirri niðurstöðu, að loknu mati skv. 1. mgr. 19. gr., að enda þótt raffang sé í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar hafi það áhættu í för með sér fyrir heilbrigði eða öryggi manna eða húsdýr eða eignir skal aðildarríkið krefjast þess að viðkomandi rekstraraðili gripi til allra viðeigandi ráðstafana til að tryggja að þessi áhætta stafi ekki lengur af viðkomandi raffangi þegar það er sett á markað, taki raffangið af markaði eða innkalli það innan hæfilegs frests, sem aðildarríkið mælir fyrir um miðað við eðli áhættunnar.

2. Rekstraraðilinn skal tryggja að gripið sé til aðgerða til úrbóta að því er varðar öll viðkomandi rafföng sem hann hefur boðið fram á markaði í gervöllu Sambandinu.

3. Aðildarríkið skal tafarlaust tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um það. Í þessum upplýsingum skulu koma fram öll tiltæk smáatriði, einkum gögn sem nauðsynleg eru til að sanngreina viðkomandi raffang, uppruna og aðfangakeðju þess, eðli áhættunnar sem því fylgir og eðli og gildistíma landsbundinna ráðstafana sem gerðar hafa verið.

4. Framkvæmdastjórnin skal án tafar hefja viðræður við aðildarríkin og viðkomandi rekstraraðila og leggja mat á ráðstafanir aðildarríkis sem gerðar hafa verið. Á grundvelli niðurstaðna þessa mats skal framkvæmdastjórnin ákveða með framkvæmdargerðum hvort ráðstöfun aðildarríkis er réttlæt看leg eða ekki og, ef nauðsyn krefur, leggja til viðeigandi ráðstafanir.

Framkvæmdargerðirnar, sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 23. gr.

Þegar brýna nauðsyn ber til í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum varðandi verndun heilsu og öryggis manna eða

húsdýra eða eigna, skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerðir, sem öðlist strax gildi, í samræmi við málsmeðferðina sem vísað er til í 3. mgr. 23. gr.

5. Framkvæmdastjórnin skal beina ákvörðun sinni til allra aðildarríkja og skal þegar í stað veita þeim og viðkomandi rekstraraðila eða rekstraraðilum upplýsingar þar um.

22. gr.

Kröfur formlega ekki uppfylltar

1. Með fyrirvara um 19. gr. skal aðildarríki, komist það að einni af eftirfarandi niðurstöðum, krefjast þess að viðkomandi rekstraraðili bæti úr eftirfarandi ósamræmi við kröfur:

- a) að CE-merki hafi verið fest á þannig að það brjóti gegn ákvæði 30. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008 eða 17. gr. þessarar tilskipunar,
- b) að CE-merki hafi ekki verið fest á,
- c) að ESB-samræmisýfirlýsing hafi ekki verið útbúin,
- d) að ESB-samræmisýfirlýsing hafi ekki verið útbúin með réttum hætti,
- e) að tæknigögn séu annaðhvort ekki tiltæk eða ekki tæmandi,
- f) að upplýsingarnar, sem um getur í 6. mgr. 6. gr. eða 3. mgr. 8. gr., vanti, séu rangar eða ófullnægjandi,
- g) að ein eða fleiri af þeim stjórnsýslukröfum sem kveðið er á um í 6. eða 8. gr. séu ekki uppfylltar.

2. Sé enn um að ræða tilvik, sem um getur í 1. mgr., þar sem ekki er farið að ákvæðum skal hlutaðeigandi aðildarríki gera allar viðeigandi ráðstafanir til að takmarka eða banna að raffang sé boðið fram á markaði eða tryggja að það sé afturkallað eða tekið af markaði.

5. KAFLI

NEFND, UMBREYTINGAR- OG LOKAÁKVÆÐI

23. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um rafföng. Þessi nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 8. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011, í tengslum við 5. gr. þeirrar reglugerðar.

4. Framkvæmdastjórnin skal hafa samráð við nefndina um málefni sem krefjast samráðs við sérfræðinga samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1025/2012 eða samkvæmt annarri löggjöf Sambandsins.

Nefndin getur enn fremur rannsakað öll önnur mál sem varða beitingu þessarar tilskipunar, sem annaðhvort formaður hennar vekur athygli á eða fulltrúi aðildarríkis, í samræmi við starfsreglur nefndarinnar.

24. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum rekstraraðila gegn ákvæðum landslaga sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé framfylgt. Slíkar reglur geta falið í sér refsiviðurlög vegna alvarlegra brota.

Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.

25. gr.

Umbreytingarákvæði

Aðildarríkin skulu ekki hindra að rafföng, sem falla undir og eru í samræmi við tilskipun 2006/95/EB og sem voru sett á markaðinn fyrir 20. apríl 2016, séu boðin fram á markaði.

26. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríki skulu samþykkja og birta, fyrir 19. apríl 2016, lög og stjórnslufyrirmæli sem nauðsynleg eru til að fara að 2. gr., 3. gr. (fyrstu málsgrein), 4. gr., 6. til 12. gr., 13. gr. (1. mgr.), 14. til 25. gr. og II., III., og IV. viðauka. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ráðstafana.

Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá 20. apríl 2016.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Í þeim skal einnig vera yfirlýsing um að

líta beri á tilvísanir í gildandi lögum og stjórnslufyrirmælum í tilskipunina, sem er felld niður með þessari tilskipun, sem tilvísanir í þessa tilskipun. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun og hvernig yfirlýsingin skal sett fram.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

27. gr.

Niðurfelling

Tilskipun 2006/95/EB er felld úr gildi frá og með 20. apríl 2016 með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar þá fresti til að leiða tilskipunina í landslög og þann dag sem hún kemur til framkvæmda, sem gefið er upp í V. viðauka.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í VI. viðauka.

28. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Ákvæði 1. gr., 3. gr. (önnur málsgrein), 5. gr., 13. gr. (2. og 3. mgr.) og I., V. og VI. viðauki koma til framkvæmda frá og með 20. apríl 2016.

29. gr.

Viðtakendur

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 26. febrúar 2014.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

forseti.

M. SCHULZ

Fyrir hönd ráðsins,

forseti.

D. KOURKOULAS

I. VIÐAUKI

HELSTU ÞÆTTIR ÖRYGGISMARKMIÐANNA FYRIR RAFFÖNG SEM NOTUÐ ERU INNAN ÁKVÆÐINNA SPENNUMARKA

1. Almenn skilyrði

- a) Helstu kennistærðir, sem þekkja þarf og taka tillit til svo að örugg og rétt notkun raffanga sé tryggð, skulu skráðar á rafföngin eða, sé slíkt ekki mögulegt, í fylgiskjali.
- b) Rafföng og íhlutir þeirra skulu þannig gerð að tryggt sé að hægt sé að setja þau saman og tengja rétt og örugglega.
- c) Hönnun og framleiðsla raffangsins skal vera með þeim hætti að tryggð sé vörn gegn þeim hættum sem nefndar eru í 2. og 3. lið, að því tilskildu að raffangið sé notað eins og til er ætlast og viðhald þess sé fullnægjandi.

2. Vörn gegn hættum sem stafa af rafföngum

Mæla skal fyrir um ráðstafanir tæknilegs eðlis skv. 1. lið, til að tryggja:

- a) að fólk og húsdýr séu nægilega varin gegn hættu á meiðslum eða öðrum hættum sem beint eða óbeint gætu stafað af snertingu við rafmagn,
- b) að ekki myndist hiti, ljósbogar eða geislun sem valda mundi hættu,
- c) að fólk, húsdýr og eignir séu nægilega varin gegn hættum sem ekki eru raftæknilegs eðlis, en reynsla sýnir að raftæki geta valdið,
- d) að einangrun sé fullnægjandi við þær aðstæður sem sjá má fyrir.

3. Vörn gegn hættum sem orsakast geta af ytri áraun á rafföng

Mæla skal fyrir um ráðstafanir tæknilegs eðlis skv. 1. lið, til að tryggja að raffangið:

- a) uppfylli þær krafrænu kröfur sem af því má vænta þannig að fólki, húsdýrum eða eignum sé ekki stofnað í hættu,
- b) þoli áraun, sem ekki er krafræns eðlis, sem það verður fyrir við þær umhverfisaðstæður sem vænta má, þannig að fólki, húsdýrum og eignum sé ekki stofnað í hættu,
- c) stofni ekki fólki, húsdýrum né eignum í hættu við fyrirsjáanlegt yfirálag.

—

II. VIÐAUKI

BÚNAÐUR OG FYRIRBÆRI UTAN GILDISSVIÐS ÞESSARAR TILSKIPUNAR

Rafföng til notkunar í sprengifimu lofti

Rafföng til notkunar í geislafræðilegum og læknisfræðilegum tilgangi

Rafmagnshlutar fyrir fólks- og vörulyftur

Rafmagnsmælar

Klær og tenglar til heimilisnota

Spennugjafar fyrir rafgirðingar

Rafsegul-rafmagnstruffanir

Sérhæfð rafföng til notkunar í skipum, flugvélum og járnbrautum, sem uppfylla öryggisreglur settar af alþjóðasamtökum sem aðildarríkið er aðili að.

Sérniðnar matssamstæður fyrir sérfræðinga til að nota eingöngu í starfsstöð fyrir rannsóknir og þróunarstarfsemi í slíkum tilgangi.

III. VIÐAUKI

AÐFERÐAREINING A

Innra framleiðsluefirlit

1. Innra framleiðsluefirlit er samræmismatsaðferðin þar sem framleiðandi uppfyllir skyldurnar sem mælt er fyrir um í 2., 3. og 4. lið og tryggir og lýsir því yfir á eigin ábyrgð að raffangið, sem um er að ræða, uppfylli kröfurnar í þessari tilskipun sem gilda um það.
2. **Tæknigögn**

Framleiðandi skal útbúa tæknigögnin. Gögnin skulu vera með þeim hætti að unnt sé að meta hvort raffang samræmist viðkomandi kröfum og þau skulu innihalda fullnægjandi greiningu og mat á áhættu. Í tæknigögnunum skal tilgreina viðeigandi kröfur og þau skulu, að svo miklu leyti sem skiptir máli fyrir matið, fjalla um hönnun, framleiðslu og notkun raffangsins. Tæknigögnin skulu, þegar við á, innihalda a.m.k. eftirfarandi atriði:

 - a) almenna lýsingu á raffanginu,
 - b) frumdrög að hönnun og framleiðsluteikningar og skýringarmyndir af íhlutum, undireiningum, straumrásum o.s.frv.,
 - c) lýsingar og útskýringar sem eru nauðsynlegar til að skilja þessar teikningar og skýringarmyndir og átta sig á notkun raffangsins,
 - d) skrá yfir samhæfðu staðlana sem beitt er að öllu eða einhverju leyti og hafa verið birtir í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða þá alþjóðlegu staðla eða landsstaðla sem um getur í 13. og 14. gr. og hafi þessum samhæfðu stöðlum, alþjóðlegum stöðlum eða landsstöðlum ekki verið beitt, þá lýsing á þeim lausnum sem eru valdar í því skyni að uppfylla öryggismarkmið þessarar tilskipunar, þ.m.t. skrá yfir viðeigandi tækniforskriftir sem var beitt. Þegar samhæfðum stöðlum, alþjóðlegum stöðlum eða landsstöðlum, sem um getur í 13. og 14. gr., hefur verið beitt að hluta til skal í tæknigögnum tilgreina þá hluta þeirra sem beitt hefur verið,
 - e) niðurstöður hönnunarútreikninga, athugana, sem hafa verið gerðar o.s.frv. og
 - f) prófunarskýrslur.
3. **Framleiðsla**

Framleiðandi skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir svo að framleiðsluferlið og vöktun þess tryggi að framleidd rafföng séu í samræmi við tæknigögnin sem um getur í 2. lið og við kröfurnar í þessari tilskipun sem gilda um þau.
4. **CE-merki og ESB-samræmisfirlýsing**
 - 4.1. Framleiðandi skal festa CE-merki á sérhvert raffang sem uppfyllir viðeigandi kröfur í þessari tilskipun.
 - 4.2. Framleiðandi skal gera skriflega ESB-samræmisfirlýsingu fyrir hverja gerð vöru og varðveita hana ásamt tæknigögnunum þannig að þau séu tiltæk fyrir landsbundin markaðseftirlitsfyrirvöld í 10 ár eftir að raffangið er sett á markað. Í ESB-samræmisfirlýsingunni skal tilgreina fyrir hvaða raffang hún var samin.

Afrit af ESB-samræmisfirlýsingunni skal vera aðgengilegt viðkomandi markaðseftirlitsfyrirvöldum samkvæmt beiðni.
5. **Viðurkenndur fulltrúi**

Viðurkenndur fulltrúi framleiðanda má uppfylla skyldur hans sem settar eru fram í 4. lið, fyrir hans hönd og á hans ábyrgð, að því tilskildu að þær séu tilgreindar í umboðinu.

*IV. VIÐAUKI*ESB-SAMRÆMISYFIRLÝSING (nr. XXXX) ⁽⁹⁾

1. Gerð vöru/vara (framleiðslu-, gerðar-, lotu- eða raðnúmer):
2. Nafn og heimilisfang framleiðanda eða viðurkennds fulltrúa hans:
3. Útgáfa þessarar samræmisyfirlýsingar er einungis á ábyrgð framleiðandans.
4. Hluturinn sem yfirlýsingin á við (auðkenning raffangs sem gerir rekjanleika mögulegan, ef nauðsyn krefur getur hún innihaldið litmynd sem er nægilega skýr til að auðkenna raffangið):
5. Hluturinn, sem yfirlýsingin á við um og sem lýst er hér á undan, er í samræmi við viðkomandi samhæfingarlöggjöf Sambandsins:
6. Tilvísanir í viðkomandi samhæfða staðla sem eru notaðir eða tilvísanir í aðrar tækniforskriftir sem samræmisyfirlýsing miðast við:
7. Viðbótarupplýsingar:
Undirritað fyrir og fyrir hönd:
(útgáfustaður og dagsetning):
(nafn, stöðuheiti)(undirritun):

⁽⁹⁾ Það er valfrjálst hvort að framleiðandinn úthlutar samræmisyfirlýsingunni númeri.

*V. VIÐAUKI***Frestur til að leiða í landslög og gildistökgdagsetningar tilskipananna sem tilgreindar eru í B-hluta V. viðauka við tilskipun 2006/95/EB****(sem um getur í 27. gr.)**

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar	Dagurinn þegar gerðin kemur til framkvæmda
73/23/EBE	21. ágúst 1974 ⁽¹⁾	—
93/68/EBE	1. júlí 1994	1. janúar 1995 ⁽²⁾

- ⁽¹⁾ Þegar Danmörk átti í hlut var fresturinn framlengdur í fimm ár, þ.e. til 21. febrúar 1978. Sjá 1. mgr. 13. gr. tilskipunar 73/23/EBE.
- ⁽²⁾ Fram til 1. janúar 1997 urðu aðildarríkin að leyfa að vörur, sem voru í samræmi við reglur um merkingu frá því fyrir 1. janúar 1995, væru settar á markað og teknar í notkun. Sjá 2. mgr. 14. gr. tilskipunar 93/68/EBE.

VI. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskipun 2006/95/EB	Þessi tilskipun
1. gr.	Önnur málsgrein 1. gr.
2. gr.	3. gr.
3. gr.	4. gr.
4. gr.	5. gr.
5. gr.	12. gr.
6. gr.	13. gr.
7. gr.	14. gr.
1. mgr. 8. gr.	16. og 17. gr.
2. mgr. 8. gr.	—
3. mgr. 8. gr.	—
9. gr.	18. til 20. gr.
10. gr.	16. og 17. gr.
11. gr.	—
12. gr.	—
13. gr.	2. mgr. 26. gr.
14. gr.	27. gr.
15. gr.	28. gr.
I. viðauki	I. viðauki
II. viðauki	II. viðauki
III. viðauki	15. og 16. gr. og IV. viðauki
IV. viðauki	III. viðauki
V. viðauki	V. viðauki

YFIRLÝSING EVRÓPUÞINGSINS

Evrópuþingið telur að einungis þegar og svo framarlega sem framkvæmdargerðir, í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011, eru ræddar á fundum nefnda, megi líta svo á að þessar nefndir séu „framkvæmdanefndir“ í skilningi I. viðauka við rammisamninginn um samskipti á milli Evrópuþingsins og framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins. Fundir nefnda falla því innan gildissviðs 15. liðs rammisamningsins þegar og svo framarlega sem önnur mál eru rædd.
